

บทอ่านจากหนังสือโยชูวา

ยชว 24:1-2ก,15-17,18ข

โยชูวารวบรวมทุกเผ่าของอิสราเอลพร้อมกันที่เชเคม แล้วนั้นเขาได้เรียกชุมนุมผู้อาวุโสทั้งหลายของอิสราเอลพร้อมกับบรรดาผู้นำ ตุลาการและบรรดานายทหารทั้งหมด พวกเขาได้มาอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า โยชูวาจึงกล่าวกับประชาชนทั้งหมดว่า

“ถ้าการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าดูเป็นเรื่องง่ายสำหรับพวกท่าน วันนี้ พวกท่านจะต้องตัดสินใจว่าพวกท่านต้องการรับใช้พระเจ้าองค์ใด จะรับใช้พระเจ้าทั้งหลายซึ่งบรรพบุรุษของพวกท่านได้รับใช้เมื่ออยู่เหนือบริเวณแม่น้ำ หรือพระเจ้าทั้งหลายของคนอาโมไรต์ซึ่งพวกท่านอาศัยอยู่ในประเทศของพวกเรา ส่วนสำหรับครอบครัวของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเอง เราจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า”

ประชาชนตอบว่า “ไม่มีทางที่เราจะละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า และหันไปรับใช้พระเจ้าอื่น! องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราคือผู้ทรงนำพวกเราและบรรพบุรุษของเราที่นี้ออกมาจากประเทศอียิปต์ จากสถานที่ที่เราต้องเป็นทาสแรงงาน และทรงกระทำสิ่งอัศจรรย์ยิ่งใหญ่เหล่านั้นต่อหน้าต่อตาเรา และทรงรักษาเราให้ปลอดภัยตลอดเส้นทางที่เราเดิน และเมื่ออยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่เราผ่าน เราจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะพระองค์คือพระเจ้าของพวกเรา”

เพลงสดุดี

สดด 34:1-2,15-22

ก) ข้าพเจ้าจะถวายพรแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดกาล

คำสรรเสริญพระองค์จะติดอยู่กับริมฝีปากของข้าพเจ้าเสมอ

จิตใจข้าพเจ้าจะภูมิใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้ต่ำต้อยจงฟังและชื่นชมเถิด

ข) สายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าจับอยู่ที่ผู้ชอบธรรม

พระกรรมของพระองค์ฟังเสียงของเขาร้องขอความช่วยเหลือ

พระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นอริกับผู้กระทำความชั่ว

มิให้ใครในแผ่นดินระลึกถึงเขาอีกต่อไป

บรรดาผู้ชอบธรรมร้องขอความช่วยเหลือ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงฟัง

ทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากความคับแค้นทั้งหลาย

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้ผู้ที่มิใช่เป็นทุกข์

ทรงกอบกู้ผู้ที่มีจิตใจสำนึกผิด

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวเอเฟซัส อฟ 5:21-32

พี่น้อง จงยอมเชื่อฟังกันด้วยความเคารพยำเกรงพระคริสตเจ้า ภรรยาจงเชื่อฟังสามิเหมือนเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะสามิเป็นศีรษะของภรรยาเหมือนพระคริสตเจ้าทรงเป็นพระเศียรของพระศาสนจักร พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยพระศาสนจักรซึ่งเป็นพระกายให้รอดพ้น พระศาสนจักรเชื่อฟังพระคริสตเจ้าฉันใด ภรรยาก็ต้องเชื่อฟังสามิในทุกสิ่งฉันนั้น

สามีก็นึกถึงกรรยาดังที่พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักร และทรงพลีพระองค์เพื่อพระศาสนจักร ทรงบันดาลให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ ทรงใช้น้ำและพระวาจาชำระพระศาสนจักรให้บริสุทธิ์ พระองค์จะได้ทรงพบว่าพระศาสนจักรนั้นรุ่งโรจน์ ศักดิ์สิทธิ์ ปราศจากมลทิน ปราศจากตำหนิ รื้อรอยหรือสิ่งใด ๆ ในลักษณะดังกล่าว เช่นเดียวกันสามีก็นึกถึงกรรยาเหมือนรักกายของตน ผู้ที่รักกรรยาก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีใครเกลียดชังเนื้อหนังของตน แต่ยอมเลี้ยงดูและทะนุถนอมอย่างดียิ่ง พระคริสตเจ้าทรงกระทำเช่นเดียวกันต่อพระศาสนจักร เพราะเราเป็นส่วนแห่งพระกายของพระองค์ พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะเหตุนี้ ชายจะละบิดามารดาไปอยู่กับภรรยาอย่างแนบชิด และทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” ธรรมล้ำลึกประการนี้ยิ่งใหญ่นัก ข้าพเจ้าหมายถึงพระคริสตเจ้ากับพระศาสนจักร

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น

ยอห์น 6:60-69

เวลานั้น เมื่อศิษย์หลายคนได้ยินพระองค์ตรัสดังนี้ ได้กล่าวว่า ‘ถ้อยคำนี้ขัดหูจริง ใครจะฟังได้?’ พระเยซูเจ้าทรงทราบโดยพระองค์ว่าบรรดาศิษย์กำลังบ่นกันถึงเรื่องนี้ จึงตรัสกับเขาว่า ‘เรื่องนี้ทำให้ท่านสะดุดใจหรือไม่? แล้วถ้าท่านจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์ยกกลับขึ้นสู่สถานที่ที่เคยอยู่แต่ก่อนแล้ว ท่านจะว่าอย่างไร? พระจิตเจ้าเป็นผู้ประทานชีวิต ถ้าฟังมนุษย์ทำอะไรไม่ได้ วาจาที่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายนั้นให้ชีวิต เพราะมาจากพระจิตเจ้า แต่บางท่านไม่เชื่อ’ พระเยซูเจ้าทรงทราบตั้งแต่แรกแล้วว่าผู้ใดไม่เชื่อ และผู้ใดจะทรยศต่อพระองค์ พระองค์ตรัสต่อไปว่า ‘เพราะฉะนั้น เราจึงได้บอกท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้ใดมาหาเราได้ เว้นแต่ผู้ที่พระบิดาประทานให้เขามา’ หลังจากนั้น ศิษย์หลายคนได้เปลี่ยนใจ ไม่ติดตามพระองค์อีกต่อไป

พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับอัครสาวกทั้งสิบสองคนว่า ‘ท่านทั้งหลายอยากจะไปด้วยหรือไม่?’ ซีโมน เปโตรทูลตอบว่า ‘พระเจ้าข้า พวกเราจะไปหาใครเล่า? พระองค์ทรงมีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์ พวกเราเชื่อ และรู้ว่า

สำหรับพระเยซูเจ้าไม่มีทางสายกลาง อัครสาวกต้องเลือกคือยอมรับหรือไม่ก็ปฏิเสธพระองค์ นักบุญเปโตรตอบคำถามแทนเรากล่าวถึงสิ่งที่เลือกการยอมรับว่า “เราจะไปหาใครเล่า พระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์” ให้เราวอนขอท่านนักบุญเปโตรเสนอวิงวอนขอพระพรจากองค์พระจิตเจ้าเพื่อให้ชีวิตของเราเป็น “เนื้อดินดี” ที่พระเจ้าจะสามารถหว่านพระวาจานิรันดร์ของพระองค์ เป็นประหนึ่งเมล็ดพันธุ์เพื่อบังเกิดผลมากมายเป็นความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตเรา สามสิบเท่า หกสิบเท่า และร้อยเท่า (เทียบ Verbum Domini ข้อ 49)

วันที่ 26 สิงหาคม 2555

ยน 6.60-69

พระวรสารตามคำเล่าของนักบุญมัทธิว 7:13-14 “จงเข้าทางประตูแคบ เพราะประตูและทางที่นำไปสู่หายนะนั้น กว้างขวาง คนที่เข้าทางนี้มีจำนวนมาก แต่ประตูและทางซึ่งนำไปสู่ชีวิตนั้นคับแคบ คนที่พบทางนี้มีจำนวนน้อย”

ถึงแม้ทางอาจแคบ ไม่อาจถูกเข้าใจโดยอัตโนมัติว่าทางขรุขระ. ปกติเรากลัวการเลือกทางนี้เพียงเพราะ เป็นทางขึ้นๆลงๆ อย่างไรก็ตาม เราฝึกตัวเองให้วางใจในพระเจ้ามากขึ้นทุกที. เราเริ่มที่จะค้นพบว่า ไม่ยากที่จะใช้ทางนี้. ในที่สุด เราตระหนักว่าทางนี้ดูสงบเงียบดี “แล้วสันติสุขของพระเจ้าซึ่งเกินสติปัญญาจะเข้าใจได้นั้น จะคุ้มครองดวงใจและความคิดของท่านไว้ในพระคริสตเยซู” (ฟป 4.7)

ดังนั้น คราวหน้า คุณจะอยู่ตรงทางแยก แล้วตอบอย่างมั่นใจว่าตามที่ซีโมน เปโตรได้ตอบว่า “เรามาเชื่อและมั่นใจว่าท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า”